

Uchwała nr
Rady Miasta Działdowo
z dnia

w sprawie nadania nazwy dla wiaduktu położonego na terenie miasta Działdowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) – Rada Miasta Działdowo uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę dla wiaduktu położonego u zbiegu ulic: Karola Małka oraz Lidzbarskiej w Działdowie – 100 Rocznicy Odzyskania Niepodległości RP.

§ 2. Szczegółowe położenie wiaduktu, o którym mowa w § 1 obrazuje szkic sytuacyjny, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Działdowo.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Uzasadnienie

Podczas sesji Rady Miasta Działdowo, która miała miejsce dnia 29 marca 2018 r. Radny pan Sławomir Pszenny zaproponował, aby nadać imię wiaduktowi przy ul. Lidzbarskiej. Proponowana nazwa to: „100 Rocznica Odzyskania Niepodległości”.

Wiadukt zlokalizowany jest w ciągu drogi wojewódzkiej DW 544 pomiędzy ul. Lidzbarską i ul. Karola Małłka w Działdowie i przebiega nad torami kolejowymi.

11 listopada 1918 r. jest dniem, w którym Polska po 123 latach rozbiorów dokonanych przez Austrię, Prusy i Rosję odzyskała niepodległość. Na pamiątkę 11 listopada każdego roku Polacy obchodzą Narodowe Święto Niepodległości. Podczas dorocznych obchodów 11 listopada czcimy pamięć tych, którym zawdzięczmy własne państwo, którym udało się podnieść kraj z ogromnych zniszczeń I wojny światowej, stworzyć warunki rozwoju ekonomicznego, modernizacji gospodarczej i cywilizacyjnej. W bieżącym roku 2018 przypada szczególna, tj. 100 rocznica tego wielkiego wydarzenia.

Jesienią 1918 r. dobiegała końca I wojna światowa, która przyniosła klęskę trzem zaborcom – Rosji objętej rewolucją i wojną domową, rozpadającej się wielonarodowej monarchii austro-węgierskiej oraz Niemcom walczącym z silnymi wojskami państw trójporozumienia-Ententy. Polacy zaczęli przejmować władzę wojskową i cywilną tworząc zręby ustroju państwa polskiego. W dniu 28 października 1918 roku w Krakowie powstała Polska Komisja Likwidacyjna, która zaczęła przejmować władzę z rąk Austriaków na terenie Galicji i Śląska Cieszyńskiego. Kilka dni później członkowie konspiracyjnej Polskiej Organizacji Wojskowej oraz legioniści i młodzież przyczynili się do rozbrojenia załogi austriackiej. W dniu 1 listopada 1918 r. we Lwowie wybuchły walki polskiej ludności z Ukraińcami, którzy proklamowali powstanie Zachodnio-Ukraińskiej Republiki Ludowej. W nocy z 6 na 7 listopada powstał w Lublinie Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej pod kierownictwem Ignacego Daszyńskiego, w którego skład weszli przedstawiciele PPS, PPSD i PSL „Wyzwolenie”. Podległe rządowi oddziały przystąpiły do rozbrajania wojsk okupacyjnych na Lubelszczyźnie i Kielecczyźnie. Józef Piłsudski więziony od lipca 1917 roku przez Niemców powrócił do Warszawy 10 listopada 1918 roku, co wywołało entuzjazm ludność stolicy i masowe rozbrajanie okupantów na terenie całej Kongresówki. W dniu 11 listopada Rada Regencyjna przekazała Józefowi Piłsudskiemu Naczelnictwo nad formującym się Wojskiem Polskim, a trzy dni później przekazała mu całą władzę cywilną. Dzień wcześniej podporządkował mu się również Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej w Lublinie. Powołany przez Józefa Piłsudskiego nowy centralny rząd wydał 21 listopada manifest zapowiadający reformę rolną i nacjonalizację niektórych gałęzi przemysłu, uzależniając jednak ich przeprowadzenie od postanowień przyszłego Sejmu Ustawodawczego. Jednocześnie Józef Piłsudski wprowadził korzystne dla robotników warunki pracy i zapowiedział wybory parlamentarne. W dniu 22 listopada Józef Piłsudski ogłosił się Naczelnikiem Państwa i razem z premierem podpisał dekret o tymczasowych władzach Republiki Polskiej. W dniu 27 grudnia 1918 r. wybuchło powstanie wielkopolskie, w wyniku którego do Polski powróciła prawie cała Wielkopolska. W Galicji Wschodniej trwały zacięte walki z Ukraińcami, a na wschodnich kresach Polski oddziały samoobrony walczyły z bolszewikami. Dzięki trzem powstaniom śląskim Polska odzyskała część Górnego Śląska. Bitwa Warszawska - Cud nad Wisłą - stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 roku zadecydowała o zachowaniu niepodległości przez Polskę. Dzień 11 listopada, w którym Józef Piłsudski przejął władzę, dla uczczenia powstania suwerennego ośrodka władzy odrodzonej Polski, został w 1937 roku oficjalnie ogłoszony świętem narodowym. Dzień ten od 1919 roku był obchodzony jako Święto Niepodległości. Od tego czasu jest jednym z najważniejszych świąt obchodzonych przez Polaków w kraju i zagranicą. Po II wojnie światowej władze Polski Ludowej usunęły Święto Niepodległości z kalendarza, ale nie z serc Polaków. Środowiska niepodległościowe nadal obchodziły kolejne rocznice 11 listopada 1918 roku. Dopiero w 1989 roku Sejm IX Kadencji przywrócił naszemu narodowi to święto.

Z uwagi na powyższe celowe i uzasadnione jest podjęcie przedmiotowej uchwały.